

17 Νοέμβρη...

**Ο Τραϊανού
εξηγεί πώς το
πανεπιστημιακό
“άσυλο” μας
οδήγησε στα
Μνημόνια.**

Σήμερα βιώνουμε τον απόλυτο φασισμό των Μνημονίων και της εθνικής υποδούλωσης, επειδή οι πολιτικοί της Μεταπολίτευσης δεν φοβούνται να προδώσουν τον λαό. Αυτό συμβαίνει, γιατί το κράτος της Μεταπολίτευσης πάντα έλεγχε τις αντιδράσεις αυτού του λαού. Όταν με τη δική του “παράσταση” παράγει τους πρωταγωνιστές της κοινωνικής αντίδρασης, ευνόητο είναι ότι δεν φοβάται τίποτα.

Ελέγχοντας τον “θίασο” των πρωταγωνιστών της κοινωνικής σύγκρουσης, μπορούσε με ανθρώπους τού παρακράτους να στελεχώνει το δικό του πολιτικό σύστημα...

...Αυτή η παράσταση γίνεται κάθε χρόνο στις 17 Νοέμβρη μπροστά στο Πολυτεχνείο.

**...Γι' αυτόν τον λόγο —και εξαιτίας αυτών των αναγκών—
“ανακαλύφθηκε” στην Ελλάδα το
περίφημο πανεπιστημιακό “άσυλο” ...
για να μπορεί το κράτος να παράγει
εκ του ασφαλούς τους δικούς του
“ήρωες” ανάμεσα στους
παρακρατικούς και τους χαφιέδες.**

**...Μοναδική πρωτοτυπία σε ολόκληρο
τον κόσμο.**

Το πανεπιστημιακό “άσυλο” εφευρέθηκε, για να επιτυγχάνουν οι φασίστες τους στόχους τους με το ελάχιστο κόστος. Για να καταλάβει κάποιος πώς λειτουργεί αυτό, αρκεί να σκεφτεί ποιοι ήταν εκείνοι, οι οποίοι διακρίθηκαν στην εποχή τής Μεταπολίτευσης και πώς διακρίθηκαν.

...Από τον πανεπιστημιακό περίβολο ξεκίνησαν την “επιτυχία” τους οι κυρίαρχοι της Μεταπολίτευσης και αυτόν έμαθαν να εκμεταλλεύονται σαν κεφάλαιό τους.

Με αυτόν τον τρόπο το σύστημα εξουσίας έλεγχε απόλυτα τον χώρο όπου θα εκδηλωνόταν η πιο θεαματική “αντίδραση”. Γνωρίζοντας τον χώρο όπου θα εκδηλωνόταν αυτή η δήθεν αντίδραση, έστηναν τις κάμερες και “παρήγαγαν” “ήρωες” ανάμεσα στους δικούς τους «ηθοποιούς» τής αντίδρασης.

Αυτό ήταν που τους επέτρεπε να “καπελώνουν” τους αυθεντικούς κοινωνικούς αγώνες των πραγματικών κοινωνικών εταίρων ...Οι εργάτες και οι αγρότες θα έδιναν τον αγώνα τους χωρίς θεατές ...Θα έτρωγαν ξύλο, χωρίς την παρουσία και άρα την ασφάλεια που παρέχει η τηλεοπτική κάμερα ...Θα έτρωγαν ξύλο, χωρίς να τους γνωρίζει κανείς και άρα χωρίς τη δυνατότητα να δοξάζονται και άρα τη δυνατότητα να μετατρέπουν την αγωνιστικότητά τους και την αναγνωρισιμότητα τους σε πολιτική δύναμη ...Θα έτρωγαν ξύλο σε έναν χώρο γενικά απειλητικό, χωρίς να έχουν μια “νησίδα” ακαταδίωκτου και άρα μια “νησίδα” σωτηρίας από τις δυνάμεις καταστολής.

...Όλα αυτά θα τα απολάμβαναν μόνον όσοι είχαν επιλεγεί να τα απολαμβάνουν και άρα οι προεπιλεγμένοι “νεοσσοί” τής αστικής τάξης, όπως ο Τσίπρας και το κακό συναπάντημα.

Το παιδί της όποιας “Δαμανάκη”, αν πετάξει

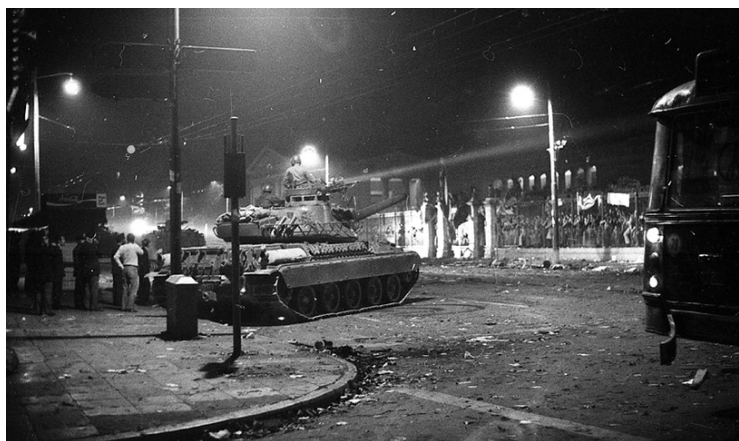
μια πέτρα σε περιπολικό, θα γίνει μέσα σε μια εβδομάδα πολιτικός και θα βολευτεί για πάντα. Αν το ίδιο κάνει ένα παιδί από το Περιστέρι, θα “κλαίει” ...επίσης για πάντα. Αυτήν την ατομική διαφοροποίηση την έκαναν και συλλογική. “Ηρωες” ήταν κατά “σύμπτωση” μόνον τα παιδιά των αστών των Πανεπιστημίων και των δημοσίων υπαλλήλων. Με τον τρόπο αυτόν οι κατ’ εξοχήν δειλοί μιας κοινωνίας έγιναν οι απόλυτοι κυρίαρχοι της. Γιατί; ...Για να μπορέσουν

με τα αντιστασιακά “παράσημα” να διεισδύσουν και στη συνέχεια να αλώσουν όλα τα συλλογικά όργανα των υπολοίπων τάξεων, και κυρίως των εργατών.

Αυτοί οι προεπιλεγμένοι φοιτητές-χαφιέδες όφειλαν την επιτυχία τους στη χρήση αθέμιτων μέσων ...Αθέμιτο μέσο είναι η απευθείας τηλεοπτική σύνδεση, όταν θα έδιναν τον εκ του ασφαλούς “αγώνα” τους μέσα σε έναν χώρο όπου εξασφαλίζεται το ακαταδίωκτο, και αυτό είναι το πανεπιστημιακό “άσυλο”. Οι φασίστες γνώριζαν πως είχαμε μπει στην εποχή τής εικόνας. Γνώριζαν ότι με την “καλή” χρήση τής εικόνας μπορούσαν να δημιουργήσουν ό,τι εντυπώσεις τους βόλευαν. Το γνώριζαν άριστα, εφόσον οι ίδιοι το είχαν ήδη εκμεταλλευτεί.

Αρκεί να σκεφτεί κάποιος ότι, χωρίς το βίντεο της παραβίασης της πύλης του Πολυτεχνείου από το τανκ, σήμερα δεν θα υπήρχε καν “γιορτή του Πολυτεχνείου” ...Κάθε επανάληψη αυτού του βίντεο αποτελεί επανάληψη της εισβολής εκείνου του τανκ.

Αν ο κόσμος δεν έβλεπε το βίντεο αυτό, το συμβάν θα περνούσε τελείως απαρατήρητο. Δεν θα ήταν τίποτε παραπάνω από ένα ακόμα βίαιο συμβάν μιας βίαιης εποχής ...Ένα ελάχιστο βίαιο συμβάν ανάμεσα σε άλλα πολύ βιαιότερα. Θυμάται κανείς τι είχε γίνει λίγες ημέρες πριν στη Νομική; Θυμάται κανείς τους νεκρούς των δρόμων εκείνων των ημερών; ...Όχι βέβαια. Αυτά όλα έγιναν ένα “πακέτο” και προστέθηκαν σ' αυτό το οποίο επιλέχθηκε να προβάλλεται και ήταν το Πολυτεχνείο. Η θυσία άλλων αποδόθηκε σε ανθρώπους, οι οποίοι επιλέχθηκαν να την εισπράξουν, γιατί βρίσκονταν εκεί όπου το σύστημα είχε στήσει τις κάμερες.

Αυτή είναι η δύναμη της εικόνας και αυτήν εκμεταλλεύτηκαν οι “αγωνιστές” πολύ πριν κάνουν το ίδιο τα “νυμφίδια” της σημερινής φασιστικής τηλεοπτικής πραγματικότητας. Η Δαμανάκη έγινε μια celebrity της Μεταπολίτευσης με λιγότερα λόγια από αυτά που απαιτήθηκαν για να γίνει celebrity η Καλομοίρα. Εξαιτίας αυτού του βίντεο όλοι οι “ήρωες” του Πολυτεχνείου “τρώνε” γλυκό παντεσπάνι για τριάντα και πλέον χρόνια.

Κάποιοι ανεβάζουν τις “μετοχές” τους κάθε φορά που προβάλλεται το βίντεο αυτό. Κάποιοι μπορούν εκ του ασφαλούς να είναι διεφθαρμένοι και άχρηστοι ολόκληρο τον χρόνο και μέσα σε μία μέρα ν' “αναβαπτίζονται” ...Κάποιοι με “αντίσταση” μίας ημέρας εξασφάλισαν μία ολόκληρη ζωή.

Ευνόητο είναι λοιπόν πως εδώ έχουμε μια κατάσταση πολύ αποδοτική για τους συμμετέχοντες και στην οποία κάποιοι “επιλέγουν” και κάποιοι άλλοι παρακαλάνε να “επιλεγούν” ...Υπάρχει με λίγα λόγια casting. Όμως, όπου υπάρχει τέτοιο, υπάρχουν και

αφεντικά. Τα αφεντικά είναι οι τρεις-τέσσερις «άγιες» οικογένειες που μας κυβερνούν και αυτοί έχουν τη δυνατότητα να επιλέγουν τόσο τους “ήρωες” της κοινωνικής δράσης όσο και τους “αντιήρωες” της αστυνομικής αντίδρασης ...Δικοί τους ήταν όλοι οι “παίκτες” ...Δικοί τους οι “ήρωες” φοιτητές και δικοί τους και οι “αντιήρωες” αστυνομικοί ...Δικό τους ήταν και το “θέατρο” ...Μόνοι τους επέλεξαν τις “ενδεκάδες” και δικό τους ήταν το “γήπεδο”.

Βέβαια, από τη στιγμή που συμβαίνει αυτό, ελέγχουν τα πάντα. “Ηρωες” εναντίον “αστυνομικών” σε μια σύγκρουση με τη λογική τής «μάχης» Ολυμπιακού - Παναθηναϊκού προς τέρψιν του φιλοθεάμονος κοινού. Αυτοί “έπιαναν” τους “αμυντικούς” τής αστυνομίας, ώστε να διακρίνονται σαν “σκόρερ” τα δικά τους τα παιδιά ...Απλά πράγματα ...Τα κάγκελα τού πανεπιστημιακού “ασύλου” είχαν μετατραπεί σε έναν “φιλέ” και εκεί αντάλλασσαν “μπαλιές” οι

αντίπαλοι μεταξύ τους. Πετούσε ο ένας πέτρες και απαντούσε ο άλλος με κροτίδες. Όλα αυτά εκ του ασφαλούς και σε απευθείας μετάδοση, για να παρακολουθεί το κοινό ...Μόνον πίτσες και μπύρες δεν έστελναν στο κοινό, για ν' απολαύσει το παιχνίδι.

Έχοντας οι φασίστες τη δυνατότητα, μέσω της εξουσίας, να ρυθμίζουν τη συμπεριφορά τού συστήματος, έκαναν επιλογές ανάμεσα σε άτομα, τα οποία έκαναν ακριβώς τις ίδιες παρανομίες. Όμως, το παιδί τού πλούσιου τα έκανε εκ του ασφαλούς, ενώ το παιδί τού φτωχού τα έκανε με το ρίσκο εκείνου, ο οποίος στρέφεται εναντίον ενός πραγματικά φασιστικού κράτους. Το παιδί τού πλούσιου θα γινόταν εκ του ασφαλούς Τσίπρας “επαναστάτης”, που θα τον “απελευθέρωνε” κάποιος Αλαβάνος, ενώ το παιδί τού φτωχού θα δικαζόταν με μεσαιωνικού τύπου τρομονόμους...

...Τέτοιοι “ήρωες” ήταν οι εξουσιαστές και με το ίδιο “κεφάλαιο” επέλεξαν να βοηθήσουν και τα παιδιά τους. Εξαιτίας αυτών φτάσαμε στο σημείο να μας κυβερνούν οι Γιωργάκηδες, οι Κωστάκηδες και οι Κούληδες. Μπροστά σ' αυτό το στημένο χαφιεδариό πώς να μην εμφανίζονται σαν μεγάλοι πολιτικοί άντρες όλοι οι γόννοι των “αγίων” οικογενειών της Μεταπολίτευσης;

...Απλά πράγματα. Όταν κανένας γνήσιος αγωνιστής δεν μπορεί ν' ανταγωνιστεί τους εκ του ασφαλούς "επαναστάτες" τής παράστασης του Πολυτεχνείου, ευνόητο είναι ότι κανένας δεν μπορεί ν' ανατρέψει τους άχρηστους γόνους, οι οποίοι δημιούργησαν και συντηρούν αυτήν την ετήσια «επαναστατική» παράσταση.

...Μόνοι τους αποφασίζουν πότε η δική τους Παναγιωταρέα θα ξεχωρίσει και θα προβάλει τον δικό τους ψευδοεπαναστάτη Τσίπρα ...Μετά όλοι φίλοι και κολλητοί στη Βουλή ...Φίλοι και κολλητοί αυτοί, οι οποίοι υποτάσσονται απόλυτα στους Γερμανούς, με εκείνους που φωνάζουν «go back madam Merkel» στα μπαλκόνια. Γι' αυτόν τον λόγο δεν φοβούνται να υπογράψουν Μνημόνια Προδοσίας. Γι' αυτόν το λόγο οι γόνοι αυτοί δεν ανατρέπονται ποτέ από νέα πρόσωπα, τα οποία προκύπτουν από γνήσιους κοινωνικούς αγώνες. Έτσι συντηρούνται τα "τζάκια" τής Μεταπολίτευσης. Αυτοί είναι που στήνουν κάθε χρόνο την παράσταση του Πολυτεχνείου.

...Δικοί τους είναι οι δήθεν "ήρωες" της αντίδρασης ...και εκ του ασφαλούς ηγέτες τα παιδιά τους.

...Το έγκλημα της Μεταπολίτευσης συνδέεται άμεσα με το πανεπιστημιακό "άσυλο".

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΡΑΪΑΝΟΥ